

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. december 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Ketilbjørn Hertz
Sagsnr.: 2013-0037-0059
Dok.: 997175

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet) (L 76), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. december 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Fatma Øktem (V).

Karen Hækkerup

/

Ketilbjørn Hertz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Gennemførelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet) (L 76):

”Vil ministeren uddybe, hvorfor man i lovforslaget har taget forbehold for bestemmelsen om krav om dobbelt strafbarhed, som ellers står skrevet i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmets artikel 44, stk. 3?”

Svar:

Konventionens artikel 44 vedrører straffemyndighed (jurisdiktion). *Stk. 1* pålægger de kontraherende parter at fastslå deres straffemyndighed bl.a. over alle strafbare handlinger omfattet af konventionen, som begås af en af deres statsborgere (*litra d*) eller af en person, som har fast bopæl på deres område (*litra e*). *Stk. 3* pålægger i den forbindelse – for så vidt angår de strafbare handlinger, der er omfattet af artikel 36, 37, 38 og 39 om henholdsvis seksuel vold, tvangsægteskab, skamfering af de kvindelige kønsdele, tvangsabort og tvangssterilisation – de kontraherende parter at sikre, at deres straffemyndighed ikke er underlagt den betingelse, at handlingerne anses for strafbare på det område, hvor de blev begået.

Konventionens artikel 44, stk. 3, jf. stk. 1, litra d og e, forpligter dermed de kontraherende stater til at indføre straffemyndighed for seksuel vold, tvangsægteskab, skamfering af de kvindelige kønsdele, tvangsabort og tvangssterilisation, som begås i udlandet af en af deres statsborgere eller af en person, som har fast bopæl på deres område, *uanset* om handlingen er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet.

Konventionens artikel 44, stk. 3, jf. stk. 1, litra d og e, forpligter således de kontraherende stater til *ikke* at stille krav om dobbelt strafbarhed i de sager, der er omfattet af bestemmelsen.

Konventionens artikel 78, stk. 2, giver imidlertid bl.a. mulighed for helt eller delvist at tage forbehold over for artikel 44, stk. 3, og der er i lovforslaget lagt op til, at Danmark ved ratifikationen af konventionen tager et sådant forbehold. Formålet hermed er at give mulighed for fortsat at anvende et krav om dobbelt strafbarhed, når en dansk statsborger eller person med bopæl mv. i Danmark begår et strafbart forhold i udlandet.

Forbeholdet vil ikke få betydning i de tilfælde, hvor der allerede efter gældende dansk ret ikke stilles krav om dobbelt strafbarhed. Det gælder helt generelt i sager om skamfering af de kvindelige kønsdelse (kvindelig om-skæring). Det gælder endvidere i sager, hvor offeret for forbrydelsen på gerningstidspunktet var dansk statsborger eller var bosat i Danmark eller havde lignende fast ophold i Danmark.

Det bemærkes i øvrigt, at konventionen som udgangspunkt ikke giver mulighed for at tage forbehold, men at konventionen dog på enkelte punkter, hvor der under forhandlingerne om konventionen var særlig stor uenighed om, hvad der var den bedste løsning, giver en sådan mulighed.

Baggrunden for, at der med lovforslaget lægges op til at tage forbehold over for konventionens artikel 44, stk. 3, er, at det som anført i pkt. 2.4.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger er et grundlæggende princip i dansk ret, at det som udgangspunkt er en betingelse for dansk straffemyndighed over danske statsborgere og personer med bopæl mv. i Danmark med hensyn til handlinger begået i udlandet, at handlingen også er strafbar efter lovgivningen på gerningsstedet. Det er altså et grundlæggende princip, at der i disse tilfælde som udgangspunkt gælder et krav om dobbelt strafbarhed, og kravet om dobbelt strafbarhed bør kun fraviges, hvis tungtvejende grunde taler for det, dvs. hvor der er et særligt beskyttelsesbehov, og hvor kravet om dobbelt strafbarhed rummer en reel risiko for omgåelse af danske straffebed ved, at gerningsmanden flytter sine aktiviteter til udlandet.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der ikke nogen reel risiko for, at de danske strafbestemmelser om seksuel vold, tvangsægteskab, tvangsabort og tvangssterilisation omgås ved, at gerningsmanden flytter sine aktiviteter til udlandet. Som nævnt gælder kravet om dobbelt strafbarhed nemlig under alle omstændigheder ikke, hvis offeret for forbrydelsen på gerningstidspunktet var dansk statsborger eller var bosat i Danmark eller havde lignende fast ophold i Danmark. En gerningsmand vil dermed ikke kunne omgå danske strafbestemmelser ved at tage et offer med fra Danmark til udlandet og begå forbrydelsen dér.

Da der således efter Justitsministeriets opfattelse ikke er sådanne tungtvejende grunde, som der er henvist til i forarbejderne til de gældende regler om dansk straffemyndighed, for generelt at fravige kravet om dobbelt strafbarhed i de nævnte sager, bør Danmark tage forbehold for ikke at an-

vende konventionens artikel 44, stk. 3, for så vidt angår artikel 36, 37 og 39.